

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MDP CSONGRÁDMEGYEI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

X. ÉVFOLYAM, 274. SZÁM

PÉNTEK, 1954. NOVEMBER 19.

ÁRA: 50 FILLÉR

TÍZ ESZTENDŐ

Írta: Nagy Pál, a „Délmagyarország” szerkesztőbizottságának vezetője

Szeged már több, mint egy hónapja szabad volt, Budapest felé nézett az ország. Döntő eseményeket várt a nép, de ekkor már Szegeden, s mindenütt, ahol szabad levegőt szívott a nép, mozgólódott, szervezkedett, hogy megteremtse felemelkedésének, új hazánk, új országunk népi alapjait. E szervezkedés, mozgólódás vezetője, a Magyar Kommunista Párt hívta új életre 1944. november 19-én a „Délmagyarország”-ot, mint a Magyar Nemzeti Függetlenségi Front lapját.

Új hang harsant végig a szegedi Széchenyi téren, a hónapokkal azelőtt betiltott újság nevét kiáltották. Megjelent a *Délmagyarország*! Új volt a hang, de jólesően megnyugtató. Újságot árultak Szegeden. Szeged megszokott életéhez hozzártározott az újság és különösképpen a „Délmagyarország”. Örömmel üdvözölte Szeged népe az újra megjelenő lapot. Szinte versengve kapkodták egymás kezéből a még friss újságot. Ezen a napon, tíz évvel ezelőtt a szovjet csapatok Budapest külvárosai felé törtek. Itt Szegeden jóleső, megnyugtató volt újságot olvasni. Megjelent a *Délmagyarország* s mint Révai elvtárs írta: „A fasiszta metély lázalmából ébredő felszabadult országrész első eszmékedését jelentette... a Magyar Nemzeti Függetlenségi Front lapjaként életrehívott *Délmagyarország*, amely kommunista vezetés alatt, de az egész magyar demokrácia számára indult.” Nemcsak Szeged, hanem a felszabadult országrész lapja volt a „Délmagyarország” és általa és segítségével vetette meg lábát a magyar demokrácia Makótól Szegeden keresztül Kecskemétiig. Hősi korszak volt ez az időszak, a magyar demokrácia hősi korszaka. A semmiből indultunk nagy utunkra, bízza bízunk, hogy megvalósul a Magyar Kommunista Párt jelszava: „Lesz magyar újjászületés!” A „Délmagyarország” fennlen hirdette: aki magyar újjászületést akar, aki erős és független Magyarországot akar, annak demokratikus, szabad népi Magyarországot kell akarnia. Nemcsak hirdette, hanem harcolt is ezért Szeged lapja. Tíz évvel ezelőtt Ady Endre szavaival hirdette: „Bús koldusok Magyarországa / Ma se hitünk, se kenyérünk, / Holnap már minden a miénk lesz, / Hogyha akarunk, ha merünk.” S buzditott városunk lapja, hogy akarjon a nép és merjen. Merjen Makótól Kecskemétiig, mert akkor eddig terjedt hatóköre. Buzditotta, serkentette a népet, hirdette, teljes és valóságos felszabadulásunk titka: merjünk és tudjunk élni azzal a szabadsággal, amit a szovjet nép hozott el szá-

munkra. Buzditotta és serkentette a népet, hogy nyújtson cselekvő segítséget a szovjet hadseregnek, aki megszabadította országunk felét ekkorra Hitleről és magyar bérenceitől. Hirdette, ha a legdöntőbb óráról és a legnagyobb lépésről le is késtünk, de még mindig tehetünk valamit, s amit csak lehet, meg is kell tennünk. Nemcsak a háború minél gyorsabb befejezésére, a győzelem érdekében, hanem mindenekelőtt saját nemzeti érdekünkben. Hirdette a párt, a Magyar Nemzeti Függetlenség Frontjának felhívását, s népünk megmutatta, nemcsak ellenségek nem vagyunk, hanem még csak nem is közömbös és visszahúzó, bezárkózó nézők. Segítettük a nagy orosz nép haderejének felszabadítani országunk második felét, kivívni végső győzelmünket.

A „Délmagyarország” hasábjairól a párt szava sugárzott messzire. Hirdette: a magyar demokrácia ügye a földreformmal áll vagy bukik. Harcolt, hogy valóra váljék a dolgozó paraszt évtizedes álma és felosztották Szeged város, Pallavicini s a többiek óriási birtokait, amelyek egykor nyomort, szenvedést adtak az egyszerű népek. Azokhoz került vissza a föld, akik igazi gazdái, akiknek könnye és vére áztatta Szeged és a környék földjét. Meszszire hangzóan hirdette a párt igaz szavát a „Délmagyarország”, segített elindítani a népet a magyar újjászületés útján, a győzelem, a boldogulás útján. Hirdette Szeged lapja, nemcsak jószola, hanem a jövőbe látó szavakkal hangsúlyozta: nem fog széthullani a nemzet, mint az oldott kéve, lesz boldog, erős, független, szabad Magyarország.

Szeged tíz évvel ezelőtt átmennetileg az ország fővárosa volt. A „Délmagyarország”-nak nagy szerepe volt abban, hogy a sokat szenvedett város a környék népét felrázta a háború okozta szenvedések aléltóságából és megteremtette azt a magagyat, amely talaja lehetett és kiindulópontja a magyar demokráciának, a jobb jövőnk felé vezető útnak.

Tíz szabad esztendő telt el, amióta megjelent városunk lapja, a „Délmagyarország”, s ebben az évtizedben népünk történelmének legsebbe időszakát tolmácsolta városunk lapja. Buzditott, bíralt és harcolt eredményeink eléréséért, résztvevett a maga eszközeivel abban a nemes harcban, amely a párt irányításával folyt és folyik népünk felemelkedéséért.

Eredményekben gazdag tíz esztendő volt ez, de önmagunkat ámitánánk, ha nem látnánk, hogy mennyi hibát követtünk el,

mert követtünk el hibát is jócskán. A tegnap munkásai és parasztjai, kik ma újságot írnak, sűrűn botladoztak és botladoznak, de szívűkel, lelkesedűkkel mindig igaz ügyünk, a párt ügyéért harcoltak. Igyekeztek tehetségük legjavát adni azért a célért, amelyért tízezrek, százezrek, milliók harcoltak.

Az elmúlt tíz év alatt fejlődött lapunk színvonalában és olvasottságában. Az alig párezres példányszámról előfizetők száma a tízezer fölé emelkedett. Különösen nőtt lapunk olvasottsága a Központi Vezetőség júniusi határozata után, és oly mértékben növekszik az olvasottság, amilyen következtességgel harcol a lap a júniusi út megvalósításáért. A hibák, melyeket a Központi Vezetőség júniusi határozata tárt fel, mint tükröben jelentkeztek a „Délmagyarország” hasábjain. Ránk is záporoztak a bíráló szavak és még hullanak napjainkban is. Nem is jogtalanul, mert írásaink egyrésze még mindig színtelen, száraz, eltörpült eredményeink mögött, elvesznek az élő, eleven emberek, nem tükrözi az alkotó emberek szerepét az a számadattenger, amelyet egyes írásaink feltárnak. Nem is csoda, ha ezek nem tudták megfogni és lelkesíteni olvasóinkat, a munkásokat, értelmiségieket, parasztokat, bár az ő számukra íródtak. Június óta nagymértékben szakítottunk ezzel a helytelen módszerrel, de a hibák még mindig megtalálhatók lapunk munkájában, s nem nyert még teljesen életet az a pártutasítás, hogy világosan, közérthetően, úgy, hogy minden olvasónk érthesse, hirdessük az igazságot. Most, amikor átlépünk a második évtized küszöbén, az elmúlt tíz év gazdag tapasztalataiból erőt merítve új, egyszerű feladataink megvalósításáért meg kell teremtenünk, hogy minden szavunkban lángoljon a pártosság és az elvhűség. A dolgozó nép iránti szeretet adjon életet írásainknak, adjon életet hasábjaink minden sorának. Adjon hangot népünk minden bújának-bajának, lelkesítse Szeged népet a nagy nemzeti összefogás jegyében a szocializmus építésére, lelkesítse munkásainkat, értelmiségieinket, parasztjainkat a békeért folyó harcra.

Most, a második évtized küszöbén visszatérintve a tíz szabad esztendőre mi, a „Délmagyarország” szerkesztőségének tagjai fogadalmat teszünk: minden tudásunkkal és erőnkkel, bátor állásfoglalással, a „Délmagyarország” hasábjain megjelent cikkeinkkel segítjük megvilágítani népünk felemelkedésének útját, segítünk városunk dolgozóinak, hogy biztos léptekkel haladjon a párt által megjelölt júniusi úton.

Táviratok a „Délmagyarország”-hoz

A „Délmagyarország” szerkesztősége

S z e g e d

Üdvözljük a felszabadulás utáni megjelenésének tizedik évfordulóját ünneplő „Délmagyarország”-ot.

Tíz esztendővel ezelőtt jelent meg a párt vezette Magyar Nemzeti Függetlenségi Front lapjaként életrehívott szegedi „Délmagyarország”. A tíz évvel ezelőtti nagy történelmi időben a „Délmagyarország” Szegeden, hazánk déli részén hallatta a párt útmutató szavát; a demokratikus nemzeti összefogásért, az újjáépítésért, a tőkés és földesúri elnyomás ellen. Közölte a szabad haza első népi törvényeit, rendeleteit. A lap megjelenése első napjától kezdve pártunk fegyvere, szócsové volt — a nép igazáért és boldogulásáért.

Legyen a „Délmagyarország” szerkesztősége részére a tízéves évforduló új eredmények forrásává. Szüntelenül munkálkodjék a néphez fűződő kapcsolatainak további erősítéséért, szorosabbá tételéért. A szerkesztőség írásiban mutassa meg Szeged és vidéke népének életét, s munkája nyomán a párt útmutatásával elért nagy eredményeit, fejlődése útját. Küzdjön a júniusi politika megvalósításáért — a dolgozó nép jólétéért. Szolgálja minden sorával napról-napra a béke, a hazaszeretet, a szocialista építés nagy ügyét — a nép szent ügyét.

A MDP CSONGRÁDMEGYEI VÉGREHAJTÓBIZOTTSÁGA ÉS A SZEGEDI PÁRT-VÉGREHAJTÓBIZOTTSÁG

★

A „Délmagyarország” szerkesztősége,

S Z E G E D

A Társadalom- és Természettudományi Ismeretterjesztő Társulatba tömörült szegedi értelmiség nevében üdvözljük a jubileum „Délmagyarország”-ot. Köszönjük, hogy segítette tudományos ismeretterjesztő munkánkat s arra kérjük, továbbra is dolgozzon azért, hogy művelt emberfők sokasága népesítse be Szeged városát.

Elvtársi üdvözléssel:

KOCH SÁNDOR

Kossuth-díjas egyetemi tanár, elnök
OSVÁTH BELA
megyei titkár

★

A „Délmagyarország” szerkesztősége

S z e g e d

A felszabadulás utáni megjelenésének 10 éves évfordulóját ünneplő „Délmagyarország”-ot kommunista szeretettel üdvözljük az

MNDSZ Területi Bizottsága üzemi
sajtófelelőseinek értekezlete

Készülnek a hétfőn kezdődő választási műszakra a Tiszamalom dolgozói

A magas lépcsőházban időnkint lisztesképű molnárlegények jelennek meg. Kettesével ugrálják át a lépcsőfokokat, majd a földszinten, vagy az emeleten csapódik be mögöttük a vasajtó. Mindig sietős az útjuk. Kellő időben szeretnek ellenőrizni mindent.

Műszakonként egy-egy brigád uralja a Tiszamalom hatalmas három emeletes épületét. Ezen a héten délelőtt Dániel József négytagú brigádja a soros. Ők vigyázzák a gabona útját, míg liszt lesz belőle.

Ezernyi csőhálózat fut keresztül a malomban a termeken. A molnárlegények jól eligazodnak ebben a csőrengetegben. Ismerik melyik csőben fut az első, második, vagy harmadik töret (búza durván örölve), pedig kívülről nincs jellel ellátva egyik sem. Egy jó szokás honosodott meg a malomban az elmúlt években.

Munkát úgy kezdenek, hogy előre megbeszélik a műszak befejezte előtt és után is a nap tapasztalatait. Ez a titka náluk a jó munkának, a minőség javulásának.

A napokban az egyik ilyen megbeszélésre Spréber József sztahanovista főmolnár mindhárom almolnárt meghívta. Tudakolta tőlük a munka rossz és jó oldalait. Ismeri ugyan egyformán a jót is rosszat is, de az almolnárak véleményét akarta hallani. Ünnepre készülnek most, a tanácsválasztásra.

Azért volt kíváncsi a főmolnár az almolnárak véleményére, hogy az előkészületeket kellő időben megtegye a zavartalan munkához.

Hétfőn választási műszak indul a Tiszamalom-ban. Már meg is alakult az eredményeket értékelő brigád, amelyben az üzem vezetőin kívül az almolnár, a hengerör is

részvesz. Feladatuk az lesz, hogy 24 óránként elbírálják, ki hogyan dolgozott. Akadály nem mutatkozik. A tervszerű megelőző karbantartással gondoskodtak erről. Töretengereket és szitálásmet cselelték. Az elmúlt hónapban nem volt egy perc üzemzavar sem, most sem lesz”. Így mondják a Tiszamalom dolgozói. Ezt el lehet hinni a munkásoknak, mert eddig még megtartották szavukat. Az ünnepi műszak alatt az év hátralévő részében villamosenergia megtakarítással akarnak dolgozni. Vállalták a tanácsválasztás tiszteletére, hogy novemberben és decemberben 5 százalékos energiamegtakarítást érnek el.

Jóminőségű lisztet örölnek most is, de

továbbra is javítani akarják a minőséget.

Ez nagyon fontos, mert a sütőipar és a térsztagyarak csak így tudnak a fogyasztóknak jó terméket adni. Eddig egy mázsa gabonából 76.2—76.4 százalékkal lisztet öröltek. A műszakra ezt az eredményt növelni akarják. Vállalásuk úgy szól, hogy ezt 0.7 százalékkal megjavítják. Annnyit jelent ez, hogy 420 forint jelentkezik naponta a megtakarításként.

Átlagosan 500 mázsa gabonát örölnek a malomban. Ha naponként nézzük, például ezen a héten 15—20 mázsával nagyobb az eredmény. Ez csak előkészület az ünnepi műszakra. Kétféle lisztet örölnek. Először is Szeged ellátásáról gondoskodik a malom. Ez nemcsak több liszt, hanem elvtársi segítségben is megmutatkozik. A kenyérgyár szitait javítják most. A Tavasz-utcai sütőde szitája már tökéletesen működik. A Maros utcában lévő is üzemképes, de rövidesen sor kerül a többi szita megjavítására is. Így a lakosság jobbminőségű kenyérhez jut.

Új műsor a Kamara Bábszínházban

A Szegedi Kamara Bábszínház a kitűnően sikerült és nagy érdeklődéssel látogatott „Mackó Mukik kalandjai” című mulatságos meséjüket után újabb darabot mutat be. Az új darab címe: „Az elvarázsolott narancsok”. A Népművészeti Intézetől kapott mesedarabot a bábesoport állította össze. A darab nemcsak az apróbb gyermekek figyelmét köli le, hanem az iskolák magasabb osztályaiiba járó tanulókat is. Egyes iskolák már

a bemutató előtt kötötték le előadást.

Az előadások a szokott időben, szombaton és vasárnap délután 3 órákor kezdődnek. Jegyek elővételben az Országos Filharmoniaánál, valamint előadás előtt fél órával a bábszínház pénztáránál válthatók. Szervezett előadások tartására érdeklődni lehet 23-24 telefonszám alatt. A közönséget kellemesen fűtött nézőtér várja.

Küvér Béla

Prinz Gyula egyetemi tanár „Ázsiai utazások” címmel tart előadást a KPDSZ kultúrothónában

A Kereskedelmi és Pénzügyi Dolgozók Szakszervezete Kultúrothónában (Tolbucin sugárút 14.) november 23-án, kedden 18 órakor Prinz Gyula egyetemi tanár, a Földrajzi Intézet igazgatója Ázsiai utazások címmel tart ismeretterjesztő előadást.

Prinz professzor előadásában foglalkozik Magasáziával. Különösen nagy érdeklődésre tarthat számot magyar kutatók szerepének ismertetése a világész feltárázásában. Ennek kapcsán Prinz professzor ismerteti Kőrösi Csoma Sándor, a

Széchenyi-expedíció, Almásy György és a saját kutatásait. Rámutat arra a nagy változásra is, ami Magasáziában félvszázad alatt politikai és társadalmi téren bekövetkezett.

Az előadást korábban november 22-ére, hétfőre hirdették, Prinz professzor budapesti útja miatt azonban 23-án, kedden tartják meg. Minden dolgozót szeretettel hív és vár az érdekesnek ígérkező előadásra a KPDSZ Kultúrothón Igazgatósága és a TTIT. Belépés díjtalan.

Havazott az Alföldön

Csütörtökön reggel szürke hófelhők vonultak az Alföld fölé s a délelőtti órákban több helyen lehullott az első hó. Kisebb havazást jelentettek Szegedről, Bajoráról, Békéscsabáról, Szolnokról, Debrecenből és Nyíregyházáról,

Miskolcon egy órán át erősen havazott. A Dunántúlon Pécs környékéről jelentettek kevés havat.

A közlő tél első hírnöke hamar elolvadt s vize hasznosan táplálta a felszántott és bevetett földeket.

Az őszi forgalom sikeréért

A vasúton most élénk munka folyik. Hatalmas fekete mozdonyok és terhelő vonatok biztosítják az ipari nyersanyagoknak, a mezőgazdasági termékeknek rendeltetési helyükre való jutásukat. Zavartalanul bonyolódik le az őszi csúsforgalom. A vasutások százai egymberként harcolnak azért, hogy olcsóbb legyen az áruszállítás, olcsóbb legyen az utazás. Nagy feladat hárul minden dolgozóra, hogy a meglévő hibákat kijavíthassuk és jó, eredményes munkát végezzünk. A brigádok jó munkájára van szükség a kocsiforduló meggyorsításáért, mert a kocsik ki- és berakások idejének csökkentésével biztosíthatjuk csak a kocsik zavartalan forgalmát. Pályafenntartási főnökségünk valamennyi fizikai, műszaki, értelmiségi dolgozója részt vesz a nagy feladat végrehajtásában, biztosítja, hogy a vonatok a megállapított sebességgel közlekedjenek és ne legyen fennakadás a szállításban.

Horváth György